

12 JULI 2015 – VIJFTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Luc DEVISSCHER —

Het apostolische uitzendbureau

EVANGELIE • Nu zijn vaderstad Hem als profeet heeft afgewezen, trekt Jezus langs de omliggende dorpen. Onderweg roept Hij de twaalf bij zich. Twaalf mannen – twijfel er niet aan of vandaag zouden daar ook zeker vrouwen bij zijn – die Jezus al eerder afgezonderd had. Hij noemde hen *apostelen* of gezondenen. Het verhaal van hun aanstelling komt in de zondagslezingen niet aan bod. Daarom laten we hier hun namen weerklinken zoals ze staan in het evangelie van Marcus: Simon met de bijnaam Petrus. Jakobus en zijn broer Johannes. Voorts Andreas, broer van Petrus en Filippus, Bartolomeüs, Matteüs, Tomas, Jakobus van Alfeüs, Taddeüs, Simon Kananeüs, en Judas Iskariot. Met die twaalf brengt Jezus structuur aan in de grotere groep van leerlingen. Hij vormt een kernteam waarbij de leden ervan ‘met Hem’ zijn en dezelfde taken toebedeeld krijgen als Hij (lees 3, 16-19).

Ondertussen heeft Jezus met vallen en opstaan de leerlingen ingewijd in het geheim van het Koninkrijk van God. Hij lijkt er nu vertrouwen in te hebben om twaalf van hen als verkondigers uit te zenden. Hij gelooft in die uitzendkrachten – ook in Judas, die Hem later zal overleveren. Om hun verkondiging kracht bij te zetten, stuurt Jezus hen twee aan twee op pad. We weten niet wie met wie als duo de baan opging. Hoe dan ook, Jezus kiest voor de *uitzending*, een pastoraal model dat navolging verdient. Hoe vaak worden vandaag pastores er niet in hun eentje op uitgestuurd?

De apostelen delen in de zending van Jezus, een zending die van de Vader komt. Daar horen volmachten bij, zoals de macht over onreine geesten. Daar horen ook regels bij, zoals een minimale uitrusting. De stok en de sandalen wijzen erop dat de reis wel eens lang zou kunnen zijn. Zo lijken de apostelen wel franciscanen. Kwetsbaar en in armoedige staat worden ze door Jezus de wereld ingestuurd. Hun enige bagage is het evangelie van het Koninkrijk van God. Een bevrijdende last die hun authenticiteit ten goede komt.

Centraal in de boodschap staat het huis waar ze gastvrijheid vinden. Volgens de *Didachè* of leer van de twaalf apostelen – een handleiding voor catechese uit de vroege Kerk – mag een reizende apostel van de genoten gastvrijheid geen misbruik maken: „Wanneer hij drie dagen blijft, is hij een valse profeet” (*Didachè* XI, 5). Als er echter een plek is waar ze niet ontvangen worden, moeten ze daarvan wegtrekken en ostentatief het stof van hun voeten afschudden. Dat deed een jood wanneer hij thuiskwam uit het buitenland. Hij stampte als het ware nog eens na op de grond van het achtergelaten heidense gebied. De onwelkome apostelen doen het omgekeerde. Stampvoetend verklaren ze joods gebied waar ze niet welkom zijn tot heidens. Het wordt een getuigenis tegen hen.

En daar gaan ze dan, de goede kant op. De twaalf zijn als Jezus. Net als Hij verkondigen ze en roepen op tot bekering. Ze drijven onreine geesten uit en genezen zieken. In zes groepjes van twee komt de verkondiging van het Koninkrijk van God definitief op gang.

EERSTE LEZING • Na de dood van koning Salomo scheurt het koninkrijk van het volk van God in tweeën. In het zuidelijke Juda blijft Jeruzalem met zijn tempel de cultusstad. In Israël wordt Betel uitgekozen als heiligdom. Aan beide kanten staan profeten op. Het zijn buiksprekers, ze spreken over God vanuit hun buik. Een profeet wordt door God geroepen en uitgezonden om stem te verlenen aan zijn boodschap. Een dergelijke profeet is Amos, veehoeder en vijgenkweker. Eigenlijk komt hij uit Juda, maar God roept hem daar weg om profeet te worden in het noorden. Daar hebben ze geen nood aan een noord-zuidverbinding. Ze willen Amos *uitwijzen*. De profeet wijst er echter fijntjes op dat het God is die bepaalt wie waar profeet wordt en niet priesters of koningen.

LEZING UIT PAULUS • Tot aan het einde van de zomer wordt gelezen uit de brief aan de Efesiërs. Het gaat om een rondschriven bedoeld voor meerdere gemeenten. In de openingsverzen laat de schrijver ervan de uitverkiezing van de christenen teruggaan tot vóór de grondlegging van de wereld. Christenen worden uitverkozen door God om geheiligd en gereinigd voor Hem te staan. Met Christus op kop zal daardoor aan het einde der tijden alles in de hemel en op aarde weer in eenheid met God worden gebracht. Een uitdagende uitverkiezing, dat in elk geval.

Van Paulus kozen we voor de kortere lezing.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be

EERSTE LEZING

AMOS 7, 12-15

In die tijd zei Amasja, de priester van Betel, tot Amos: „Ziener, u moet maken dat u wegkomt! Verdwijnt naar Juda en verdien daar uw brood maar met profeteren! Hier in Betel mag u niet meer profeteren, want dit heiligdom is van de koning en dit gebouw van het rijk.”

Amos gaf Amasja ten antwoord: „Ik ben geen profeet of lid van een profetengilde, ik ben veehoeder en vijgenkweker. Maar de Heer heeft mij achter mijn beesten weggehaald en het is de Heer die mij gezegd heeft: ‘Trek als profeet naar mijn volk Israël!’”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE EFESIËRS 1, 3-14

Broeders en zusters,

Gezegend is God, de Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons in de hemelen in Christus heeft gezegend met elke geestelijke zegen. In Hem heeft Hij ons uitverkoren vóór de grondlegging van de wereld, om heilig en vlekkeloos te zijn voor zijn aangezicht. In liefde heeft Hij ons voorbestemd zijn kinderen te worden door Jezus Christus, naar het welbehagen van zijn wil, tot lof van de heerlijkheid van zijn genade.

Hiermede heeft Hij ons begiftigd in de Geliefde, in wie wij de verlossing hebben door zijn bloed, de vergiffenis van de zonden dankzij de rijkdom van zijn genade. Die heeft Hij ons meegedeeld als een overvloed van wijsheid en inzicht. Want Hij heeft ons zijn geheim raadsbesluit doen kennen, de beslissing die Hij in Christus had genomen ter verzevenlijking van de volheid der tijden: het heelal in Christus onder één Hoofd te brengen, alle wezens in de hemelen en alle wezens op aarde, in Hem.

In Christus hebben wij ook ons erfdeel ontvangen, daartoe voorbestemd door de beschikking van Hem die alles tot stand brengt naar het besluit van zijn wil, opdat wij verblijden de lof van zijn heerlijkheid, wij, die reeds te voren onze hoop op de Christus hadden gebouwd. In Christus zijt ook gij, nadat gij het woord van waarheid, het evangelie van uw heil hebt aangehoord, in Hem zijt ook gij tot het geloof gekomen, verzegeld met de heilige Geest der belofte die het onderpand is van onze erfenis, tot verlossing van Gods eigen volk en tot lof van zijn heerlijkheid.

EVANGELIE

MARCUS 6, 7-13

In die tijd riep Jezus de twaalf bij zich en begon hun twee aan twee uit te zenden. Hij gaf hun macht over de onreine geesten en verbod hun iets anders mee te nemen voor onderweg dan alleen een stok: geen voedsel, geen reiszak, geen kopersgeld in hun gordel. „Wel moogt ge sandalen dragen, maar trekt geen dubbele kleding aan.”

Hij zei verder: „Als ge ergens een huis binnengaat, blijft daar tot ge weer afreist. En is er een plaats waar men u niet ontvangt en niet naar u luistert, gaat daar dan weg en schudt het stof van uw voeten als een getuigenis tegen hen.”

Zij vertrokken om te prediken dat men zich moest bekeren. Zij dreven veel duivels uit, zalfden veel zieken met olie en genazen hen.

Schriftlezingen
© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net